

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1562/07
27.11.2008. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Andrejević, predsednika veća, Spomenke Zarić, Sonje Brkić, Slađane Nakić-Momirović i Milomira Nikolića, članova veća, u parnici tužioca AA, koga zastupa AB, advokat, protiv tužene Republike Srbije - Ministarstvo finansija - Poreska uprava iz Kule, koju zastupa Republički javni pravobranilac, radi poništaja rešenja, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv rešenja Okružnog suda u Somboru Gž.1. br.603/07 od 16.07.2007. godine, u sednici održanoj 27.11.2008. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv rešenja Okružnog suda u Somboru Gž.1.br.603/07 od 16.07.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Opštinskog suda u Kuli P.1-840/05 od 05.03.2007. godine, odbačen je predlog tužioca za ponavljanje pravosnažno okončanog postupka P.br.840/05.

Rešenjem Okružnog suda u Somboru Gž.1-603/07 od 16.07.2007. godine, odbijena je žalba tužioca i potvrđeno prvostepeno rešenje.

Protiv pravosnažnog drugostepenog rešenja tužilac je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka.

Vrhovni sud je ispitao pobijano rešenje u granicama ovlašćenja iz čl.399. u vezi sa čl.412. stav 4. i 5. Zakona o parničnom postupku - ZPP ("Sl.glasnik RS" br.125/04) i našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl.361. stav 2. tač.9. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a nema ni bitnih povreda na koje se ukazuje u reviziji. Pobijano rešenje sadrži jasne i neprotivurečne razloge o bitnim činjenicama.

Prema stanju u spisima, tužilac je 26.12.2005. godine podneo predlog za ponavljanje postupka okončanog rešenjem o povlačenju tužbe od 20.09.2005. godine, koje je postalo pravosnažno 04.10.2005. godine, po isteku roka za izjavljivanje žalbe. Predlog za ponavljanje postupka ne sadrži zakonski razlog ponavljanja postupka, ali je tužilac u njemu naveo da je u vreme sačinjavanja podneska o povlačenju tužbe bio pod dejstvom sedativa, što je uticalo na njegovu sposobnost rasuđivanja. Prvostepeni sud je rešenjem od 05.03.2007. godine predlog za ponavljanje postupka odbacio. Prema obrazloženju tog rešenja proizilazi da prvostepeni sud smatra da je predlog neblagovremen. Potvrđujući prvostepenu odluku, drugostepeni sud je u pobijanom rešenju izrazio stav da je predlog za ponavljanje postupka nedozvoljen s obzirom da je postupak okončan rešenjem o povlačenju tužbe.

Zaključak drugostepenog suda je pravilan. Ponavljanje postupka je vanredni pravni lek kojim se traži ukidanje odluke koja se nalazi u stadijumu pravosnažnosti, kada je već zasnovan niz novih pravnih odnosa. Zbog toga se pravo na traženje ponavljanja postupka višestruko ograničava: u pogledu odluka protiv kojih se može tražiti, roka u kome se ponavljanje može tražiti, razloga zbog kojih se može tražiti i uslova pod kojim se predlagač na takve razloge može pozvati. Cilj ponavljanja postupka je da se donese odluka povoljnija za stranku koja ponavljanje traži. Prema čl.196. stav 3. ZPP, povučena tužba se smatra kao da nije ni bila podnesena i može se ponovo podneti. Dakle, pravno dejstvo povlačenja tužbe se razlikuje od pravnog dejstva pravosnažne sudske odluke, jer u slučaju povlačenja tužbe, o istom zahtevu među istim strankama može se voditi nova parnica. Okolnost da se, u slučaju povlačenja, tužba može ponovo podneti, isključuje mogućnost ponavljanja postupka pravosnažno okončanog rešenjem o povlačenju tužbe. Drugim rečima, nema razloga za ponavljanje postupka ako se tužba može ponovo podneti. Pri tom, činjenica da je povlačenje tužbe u ovom slučaju bilo posledica dispozitivne radnje tužioca, nije odlučujuća. Dispozitivni akti stranke su i priznanje tužbenog zahteva i odricanje od tužbenog zahteva, ali se tako okončani postupci mogu ponoviti po ovom vanrednom pravnom leku. Odlučujući razlog za uskraćivanje mogućnosti ponavljanja postupka okončanog rešenjem o povlačenju tužbe, leži u činjenici da rešenje o povlačenju tužbe nije podložno materijalnoj pravosnažnosti. Pošto se jednom povučena tužba može ponovo podneti, stranci nije uskraćeno pravo na sudsku zaštitu. Zbog toga odredbama Zakona o parničnom postupku i nije predviđena mogućnost opoziva izjave o povlačenju tužbe, za razliku od propisane mogućnosti opoziva odricanja od tužbenog zahteva (čl.337. stav 5. ZPP) ili njegovog priznanja (čl.336. stav 4. ZPP). Iz istog razloga, rešenje doneto na osnovu izjave o povlačenju tužbe se žalbom ne može pobijati zbog mana volje, dok je za presudu na osnovu priznanja i presudu na osnovu odricanja takva mogućnost izričito propisana (čl.360. stav 3. ZPP).

Kako ie iz iznetih razloga isključena mogućnost ponavljanja postupka okončanog pravosnažnim rešenjem o

Kako je iz izricanja razloga odluke moguće predočiti postupak sudskog pravnomoćnog postupka u povlačenju tužbe, to je Vrhovni sud na osnovu odredbe čl.405. stav 1. ZPP, u vezi sa čl.412. stav 5. istog zakona, odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Snežana Andrejević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

vg